

тия разбойници. Тука му е място да са каже, че тъ са твърдѣ оплакватъ отъ съвременното положение на страната, което ги лишава отъ средства за съществование. Отъ захващанието на войната по пътищата престанаха да ходятъ търговците и пътници-те нагорѣ надолу, така щото разбойниците, като изгубиха върното парче хлѣбъ, достигнаха до ужасна сиромашия. Достойно е за забѣлѣжване, че тъ сичките сѫ турци; това не трѣба да заборавятъ нашите дипломати.

Часа камъ б вечеръта искачихме са до гребена на гората, у подножието на която са простираше джлбока тѣсна долина, а на края и бѣше Коприщица. Спускането надолу бѣше до толкова стрѣмно и пътя така лошъ, щото ние бѣхме принудени да вървиме пеша до единъ часъ, макаръ че на първъ погледъ това село ни са виждаше така близо, щото отгорѣ въ него би могло да са хврли съ камакъ. Вече са стїмняване, когато са спрѣхме на единъ чистъ, обрасалъ съ зелена трѣва дворъ на бѫлгарска къща, въ която ни предложиха гостоприемно приѣзище. Слѣдъ четверть часа ние сѣяхме на възглавниците на единъ широкъ диванъ, като пияме кафе, пушахме цигари и размѣняхме комплементи съ мѣстния мюдюринъ, който тосчасъ дойде при насъ.

Коприница е едно отъ трите или четирѣхъ селения на югъ отъ Балкана, въ които са биле опитали да възстанатъ. Въ сѫщностъ, тя е била най-виновна, защото макаръ тука и да не сѫ правили укрепления, но младите хора, като зели уржието, направили едничко, съ нищо неоправдаемо престъпление въ времето на послѣднйото възстание. Гово-